

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

Polletna naročnina . . . . . L 800
Letna naročnina . . . . . L 1.500
Letna inozemstvo . . . . . L 2.500
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

PODUREDNIŠTVO:

Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Leto XIV. - Štev. 1 (672)

Gorica - četrtek 4. januarja 1962 - Trst

Posamezna številka L 30

Zahvala Bogu ob koncu leta 1961

Pri božičnici v stolni cerkvi v Gorici je govoril msgr. Močnik. Lepe in tehtne so bile njegove misli, zato jih tu objavljam kot napotilo v novo leto. (Ured.)

Letos obhajamo naše skupno božično slavje prav zadnji dan leta, na Silvestrovo. Zato je primerno, da se danes iz srca zahvalimo Bogu ob naši lepi božični pesmi za vse dobrote in milosti.

Hvaležnost je Bogu zelo ljuba, saj je to pokazal že v stari zavezi, ko je Mojzes naročil, naj opravi ljudstvo zahvalne daritve. Posebna obsodba nevaležnosti pa je Kristusovo srečanje z gobavcem, potem ko jih je ozdravil deset in se je vrnil le eden, ki je čutil dolžnost, da se Gospodu zahvali. »Kje pa je ostalih devet? Ali ni bilo deset ozdravljenih?« S temi besedami je Kristus pokazal, kako ljuba je Bogu hvaležnost in kako grda je nevaležnost za prejete dobrote.

Da ne bomo med nevaležne spadali tudi mi, zato naj se zahvalimo vsak za vse dobrote, ki jih je letos prejel iz rok božjih. Neštete so, čeprav se morda ob površnem pogledu ne vidijo. Vsak naj se malo globlje zamisli, pa bo koj spoznal, kaj vse je prejel od Boga tudi v letu 1961.

Mi pa smo tu pri skupni pobožnosti. Od vseh strani mesta smo prišli in tudi iz okolice. Zato se moramo zahvaliti Gospodu Bogu posebno za vse skupne dobrote, ki smo jih bili deležni. tudi letos ali pa posebno letos.

1. Najprej se moramo zahvaliti Bogu za dar sv. vere, ki nam je tudi v preteklem letu svetila na življenja poti. Vera je luč, ki jo je našemu rodu pržgal Bog pred več kot tisoč leti in jo je nam osebno vcepil v dušo pri sv. krstu. Zahvalimo se za ta dar in tudi zato, da smo vero ohranili, da smo jo poživiljali z božjo besedo in svetimi zakramenti. Kolikim našim bratom je luč vere ugasnila ali pa vsaj mrknula! Nosimo luč sv. vere gorečo v srehi in svetimo z njo, kjer smo in koder hodimo, da jo bomo lahko svetlo izročili bodočim rodovom.

V bodočem letu bo 100-letnica smrti svetniškega škofa Antona Martina Slomška. Eden izmed velikih ljudskih vzgojiteljev je bil to, ki je v živo in pisano besedo utrjeval med našim ljudstvom stebel vsega duhovnega in časnega napredka, utrjeval sv. vero, iz katere je živel in katero je vsajal v srca vseh, zlasti pa mladine. Vera mu je bila porok rasti v dobrem na vseh poljih, zlasti pa dobre vzgoje. Bogu hvala za vero in obenem tudi prošnja, naj našemu ljudstvu ohrani močno, živo in junaško vero.

2. Zahvalimo se Bogu, da smo ostali zvesti sv. Cerkvi. Kristus je ustanovil Cerkev, da se po njej sv. vera ohranja in širi, da se božje življenje milosti pretača iz roda v rod, da teče z oltarjev v duše po namestnikih božjih — duhovnikih. Zahvalimo se Bogu, da smo se svojih duhovnikov oklepali, poslušali njih glas in po njih bili povezani s škofom in papežem in tako s Kristusom samim.

Mnogim se ta zvestoba maje. Mislijo, da lahko urejajo svoje razmerje z Bogom sami. Ni mogoče! Kristus je tako uredil, Bog je v svoji modrosti tako določil in, kar je On uredil, naj človek ne spreminja, ker spreminja sebi v veliko škodo. Naš rod je bil zvest Cerkvi skozi vse viharnje preteklih stoletij in mora ostati zvest tudi v bodoče. Zvestoba Cerkvi pomeni pravo zvestobo Kristusu in Bogu.

3. Zahvalimo se Gospodu Bogu še za vse, kar je našega in kar s skupnimi močmi delamo za Boga in naše ljudstvo. To so naše organizacije, naš tisk, delo naših zavodov itd. Posebno pa se moramo zahvaliti Bogu zato, da se uresničuje zamisel, ki smo jo na evharističnem kongresu v Standrežu pred več leti sprožili, da raste namreč naš skupni dom — Katoliški dom.

Res, Bogu hvala tudi za ta dar in za toliko dobrih src, ki so velikodušno s svojimi darovi in posojili priskočile na pomoč in bodo še priskočile, da bo to res naš dom, dom naše velikodušnosti,

dom za rast v zvestobi do Boga in v ljubezni do našega rodu.

Za vse to in za vse ostale neštete dobrote božje se zahvalimo in Bog, ki bere misli src, nam bo tudi v novem letu stal s svojo močjo in dobroto ob strani. Mi pa vztrajamo v veri svojih očetov in v zvestobi do Cerkve in gradili bomo sebi in svojim lepšo bodočnost za čas in za večnost.

Težave Portugalske

Mala portugalska republika je nekaj desetletij uživala sveti mir. Se celo med zadnjo vojno, ko je cel svet gorel v svetovnem spopadu, se je Portugalska obdržala izven spopada in mirno skrbela za svoje gospodarstvo. Ali v zadnjih letih se je položaj temeljito spremenil. Tudi za Portugalsko so se začele težave zunaj in znotraj. Od zunaj ima skrbi s svojimi kolonijami, predvsem z Angolo v Afriki, kjer so nemiri skoro kot v Kongu. Tik pred božičnimi prazniki pa je izgubila svoje posesti v Indiji. Kot znano je Nehru dal ukaz svojim četam, naj zasedejo portugalsko Goo in še dve drugi majhni ozemlji, ki so jih Portugalci imeli v Indiji. Ta ozemlja so bila portugalska posest še iz tistih davnih časov, ko so Vasco de Gama in drugi raziskovalci v začetku 16. stol. prišli v Indijo. Glede na prebivalstvo in na površino je šlo za majhne posesti. Toda Indijci so to čutili kot trn v svojem narodnem telesu, zato so iskali le ugodno priložnost, da izderejo tudi ta trn. Vendar ni nihče pričakoval, da bo Nehru uporabil silo, ki je vendar vedno nasprotoval uporabi sile pri reševanju medsebojnih sporov in ko so obstajale možnosti, da bi se s Portugalsko na miren način pobotal. Izkazalo se je, da so v politiki vsi enaki: ko so šibki, vsi obojajo uporabo sile, ko je pa nasprotnik šibkejši, potem je sila moralno in opravičljivo sredstvo, da šibkega streše.

Izguba Goe in indijskih posesti je Portugalsko prizadela bolj zaradi prestiža kot zaradi drugega. Imela je pa za posledico tudi to, da so se Salazarjevi nasprotniki oglasili tudi doma, in sicer prav na starega leta dan. Organizirali so napad na neko kasarno v mestu Beja, 170 km jugovzhodno od Lizbone. Napad se je sicer ponesrečil in so udeležence povečini aretirali, vendar je značilno dejstvo, da so se začeli nemiri in težave na samem matičnem ozemlju Portugalske. Kajti preiskava je ugotovila, da so poskus revolucije pripravili Salazarjevi politični nasprotniki. Pri bojih je po nesreči bil ubit tudi podtajnik vojnega ministrstva.

V Libanonu

Staro leto je videlo tudi poskus revolucije v Libanonu. Tu so se hoteli polastiti oblasti pristaši socialne ljudske stranke, to je bivše libanonske nacistične stranke. Toda poskus ni uspel, ker je vojska takoj posegla vmes in zatrla upor v kali. Naslednje dni so aretirali večje število ljudi.

Kongoški lisjak

Combe dela v Kongu vedno nove težave. Sredi decembra so četo ZN prisilile Combeja, da se je vdal. Zaprotil je za posredovanje Kennedyja. Ta je toliko dosegel, da so se sestali ministrski predsednik Adoula in Combe v Kitoni ter sklenili dogovor, da se Katanga vrne v sklop kongoških zveznih držav. Kot posredovalec je bil navzoč tudi konzul Združenih držav. Combe je vse lepo obljubil in podpisal, kar so tam od njega zahtevali. Toda komaj je bil zopet doma med svojimi ljudmi v Elisabethvillu, je na vse pozabil in sedaj noče več držati tega, kar je obljubil v Kitoni. Zdi se, da je Combe res lisjak, ki mu ni kaj verjeti in še manj zaupati.

Božična poslanica papeža Janeza XXIII.

V četrtek, 21. decembra, je papež Janez XXIII. že četrtrič naslovil na vse narode božično poslanico, ki jo je govoril na vaticanskem radiu in so jo prenašale skoro vse postaje zapadne Evrope in Severne Amerike. V letošnji poslanici razpravlja o dobroti.

Postanimo dobri

Se preden je božji Učenik govoril navdušenim množicam: »Učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen« (Mt 11,29), nas ob rojstvu iz jaslí, kjer »se je razodela dobrotljivost in ljudomilost Boga, našega odrešenika« (Tit 3,4), vabi, da postanemo dobri. On, ki je posebljena dobrota, uči vse ljudi, da je samo po ljubezni mogoče priti do pravega miru.

V teku stoletij je ta nauk zadel na nasprotovanje. Ljudje so postali trdi eden do drugega. V naših časih, pravi sv. oče, se zdi, da strah in groza povzročata med ljudmi mrzlično razpoloženje, da ne poznajo miru v družinah, ne v družbi, ne v narodnih in mednarodnih odnosih. Pa je vendar Stvarnik hotel, da se ljudje kot bratje razumejo, si pomagajo, se med seboj izpopolnjujejo, potrpežljivo urejajo medsebojne spore, bratsko sodelujejo v načrtih, si zemeljske dobrine razdeljujejo po pravičnosti in ljubezni.

Zakaj ni dobrote na svetu

Sveto pismo stare in nove zaveze v božjem imenu zelo jasno priporoča dobroto in ljubezen. Božji Učenik jo je naravnost proglasil za blagor. Danes pa se ljudje v medsebojnih odnosih ne znajo držati niti lepih besed.

Vzrok za tak položaj je v napuhu mogočnih, ki zatirajo nižje, v pohlepu tistih, ki kopicijo bogastvo in se ne zmenijo za potrebe svojih bratov; vzrok je v brezčutnosti, ki išče samo uživanja in ji ni mar za pomanjkanje, ki vlada na svetu, v sebičnosti, ki misli izključno samo nase.

Sv. oče je pokazal na zdravilo že v svoji socialni okrožnici »Mater et Magistra«, na katero se v poslanici sklicuje. V njej poudarja, da se tedaj, ko ljudi vodi Kristusova ljubezen, vsi čutijo eno med seboj in smatrajo potrebe, težave in veselje svojih bližnjih za svoje. Zato se vsakdo prizadeva, da je bolj nesebičen, bolj človeški, ker »je ljubezen potrpljiva, je dobrotljiva...«, ne išče svojega; se ne veseli krivice, veseli pa se resnice...; vse upa, vse prenaša« (1 Kor 13).

Prošnja za mir se letos iz betlehemske jaslí izraža v klicu po dobroti, bratstvu, iskrenem sodelovanju in se odvrača od razdiralnih sil, ki so skrite v napuhu, pohlepnosti, brezčutnosti in sebičnosti. Ta poziv je toliko nujnejši, ker medsebojno nezaupanje danes povzroča vedno večje neugodje med ljudmi. Napori ponašajočega se nasilja in podžigajočega sovraštva so vir splošne hladnosti, ki se vedno bolj širi. V takem položaju je naravno, da se spomnimo na slovesne in stroge Jezusove besede, ki so bile prerokba in obenem grožnja: »Ker bo hudobija narastla, bo ljubezen premnoгих omrznila« (Mt 24,12). Človek ni več človeku dober, usmiljen in ljubezniv brat, ampak mu je po-

stal tuj, računarski, nezaupen, sebičen. Nujno je potrebno, da se ljudje odločijo za edino zdravilo in sprejmejo učlovečenega Sina božjega, Jagnje božje, ki je prišel, da odjeme grehe sveta (Jan 1,29); da žive po njegovem nauku in sprejemajo njegovo milost.

Treba je hoteti dobro

Zla pa ne bomo odpravili, če se nad njim samo pritožujemo; treba je, da hočemo dobro. Nasproti vsemu svetu moramo proglašati dobroto, da se bo širila in bo pridrila na vsa področja zasebnega in družabnega življenja.

Dobri naj bodo posamezniki

Dober mora biti vsak posamezen človek, dober takó, da ne bo v njem nobene hinavščine in trdote srca; dober, da se bo trajno prizadeval za svojo izpopolnitev.

Dobre naj bodo družine

Dobra mora biti družina, v kateri naj medsebojna ljubezen utripa kakor plamen in izvrševanju vsake kreposti. Dobrota blaži in krepi očetovsko oblast ter se razodeva po materinski ljubezni. Dobrota vpliva tudi na pokorščino otrok, brzda njihovo razposajenost in jih nagiblje, da so pripravljene tudi na žrtve.

Dobra naj bo družba

Dobrota mora biti gonilna sila in vseh oblikah življenja izven družinskega okolja, ki so z njim v tesni zvezi: v šolah vseh stopenj, v različnih ustanovah narodnega življenja, da mirno sožitje državljanov raste v spoštovanju in slogi. Vsi družabni odnosi se morajo ravnati po dobroti, kakor je priporočal že papež Leon Veliki, ki je zapisal: Delati krivico in jo potem popraviti, to je modrost tega sveta; izraz krščanske dobrote pa je, da nikomur ne povračujemo slabega s slabim. Ljudje naj torej ljubijo ponižnost in naj bodo daleč od vsake predrznosti. Vsakdo naj daje prednost svojemu bratu pred seboj in nihče naj ne išče lastnih koristi, da v nikomere ne bo strupa sovraštva, ampak bo v vseh obilje dobrohotnosti.

Poziv gospodarstvenikom

Dalje se papež obrača do vseh, ki nosijo odgovornost za življenje narodov. »Odklanjamo misel,« pravi, »da bi velika človeška moč prestopila bregove.« Hoče reči, da noče misliti, da bi nastala vojna. Poleg nekaterih, ki povzročajo strah in preplašenost, so drugi, ki imajo dobro voljo, hočejo graditi in delati dobro. To mu daje upanje.

Potem se sv. oče obrača do tistih, ki imajo v rokah gospodarsko moč. »Vse naj tvegajo,« pravi, »samo ne miru in življenja ljudi. Uporabljajo naj vsako sredstvo, ki ga nudi moderni napredek, da povečajo na svetu blagostanje in varnost, le za to ne, da bi širili med ljudmi nezaupanje in sumničenje.« Zopet se sklicuje na okrožnico »Mater et Magistra«, kjer z žalostjo ugotavlja, da se na eni strani kaže veliko pomanjkanje in beda, na drugi strani pa se uporabljajo, dostikrat na debelo, odkritja znanosti, iznajdbe v tehniki in gospodarski viri za izde-lovanje strašnega orožja za rušenje in za smrt.

Veselo v novo leto!

Poziv

oblikovalcem javnega mnenja
Sv. oče poziva vse, ki imajo v rokah sredstva za oblikovanje javnega mnenja, da naj imajo strah pred strogo božjo sodbo in pred zgodovino; da naj uporabljajo ta sredstva previdno in s čutom odgovornosti za pravo mero. Neredkokrat je v naših časih tisk bil tisti, ki je širil zmote in podpihoval k mržnji in sovraštvu.

Poglarjem narodov

Končno se papež obrača do poglarjev narodov, ki odločajo o usodi človeštva. Govori jim: »Slabotni in umrljivi ljudje, ki so vam enaki in so najprej vaši bratje, potem šele podložniki, se s strahom ozirajo na vas. Z oblastjo, ki jo imamo od Kristusa, vam pravimo: oddaljite, odstranite strah pred silo; trepetajte pred mislijo, da bi sprožili nepredvideno verigo del, sodb in nasprotstev, ki bi se mogla zaključiti z nepremišljenimi in nepopravljivimi dejanji. Velika moč vam je bila dana ne za to, da uničujete, ampak da gradite, ne da razdvajate, ampak da družite, ne da prinašate solze, marveč da vsem zagotovite delo in varnost.

Dobrota

naj objame vse in vsakega

Dobrota se mora raztepati na vsa področja človeškega življenja; obvladovati mora samega sebe, potrpeti mora z drugimi, imeti mora tako ljubezen, da ne ugasne, ne obupa, ker resnično hoče vsem dobro, kakor je tako lepo povedal sv. Avguštín: »Ljubezen ostane mirna v žalitvah, dobrotna v sovraštvu, krotka v jezi, neškodljiva v zvijačah; v hudobiji trpi, v resnici pa se umiri.« Sin božji, ki je postal človek, uči vse ljudi dobrote in ljubezni. Za verne mora biti vzpodbuda, da po njih žive ter dajejo drugim zgled, za vse ljudi dobre volje pa je njegov prihod na svet povabilo k razmišljanju načel, na katerih temelji urejeno družabno življenje.

Ob koncu svoje poslanice se sv. oče posebej spominja vseh trepečih na telesu in na duši, vseh, ki pričakujejo pravičnosti in ljubezni. Za vse prosi Boga vsakršne tolažbe. Zaključuje z besedami: Ne moremo molčati, da bodo bližnji božični prazniki našli narode brez miru, brez varnosti, brez verske svobode, v strahu pred lakoto in vojsko. Zanje goreče prosimo Boga, da bi se prav razrešila vsaka težava in vsak spor, da bi med narodi nastopila pravičnost, poštenost in zaželeni mir.

KRŠČANSKI NAUK

Marija je naša Mati in Kraljica

Pozdravljena, Kraljica, Mati usmiljenja, življenje, sladkost in upanje naše, pozdravljena!

Nekaj bi manjkalo našemu srcu, ako bi nam Gospod Jezus ne dal boljše matere, kakor jo imamo v telesni materi Evi, ki nam je zapravila milost. Njegova vojskujoča se, trpeča in zmagovalna Cerkev potrebuje boljše matere.

Prebelažena Devica Marija zavzema prvo mesto med božjimi svetniki in njo nam je Gospod dal za mater.

Poklicana je bila, da bi sodelovala pri učlovečenju Sina božjega. Privolila je in je postala Mati Jezusova, ki je pa glava skrivnostnega telesa sv. Cerkve. Zato je tudi Mati nas, ki smo udje Cerkve.

Marija je sodelovala pri našem odrešenju. Postala je deležna trpljenja Jezusovega. Njeno srce je prebodel meč bolečin. Zato je *Zalostna Mati božja*, a je tudi pribežališče grešnikov in tolažnica žalostnih.

Po Jezusovem vnebohodu je ostala še več let pri apostolih in vernikih, prešla je z njimi Svetega Duha na binkoštni praznik. Bila je deležna veselja, pa tudi trpljenja mlade Cerkve. Marija je *Mati krščanstva*.

S svojim Sinom je bila tesno povezana v trpljenju in smrti; zato mu je tudi v poveljanju posebno podobna. Ker je bila brez vsakega greha, je bilo njeno telo obvarovano razpada v grobu in je bila *z dušo in telesom vzeta v nebo*. Tam je zdaj *Kraljica nebes in zemlje*, je naša srednica in priprošnjica.

Praznik Marijinega vnebovzvetja praznuje Cerkev 15. avgusta (veliki Smaren). Resnica, da je bila Marija z dušo in telesom vzeta v nebo, je bila vedna v zakladu Cerkve, slovesno pa je bila razglašena 1. novembra 1950 in papež Pij XII. je uvedel praznik Marije Kraljice, ki ga obhajamo vsako leto 31. maja.

Ker ljubimo Jezusa, ljubimo tudi njegovo Mater. Častimo jo kot svojo Kraljico, kličimo jo na pomoč kot svojo Mater in zatekajmo se vsak dan zaupno pod njeno varstvo!

Umrl je kardinal Elia Dalla Costa

Pred božičnimi prazniki, 22. decembra, je v Firenci umrl tamkajšnji kardinal Elia Dalla Costa. Dočakal je 89 let. Rodil se je v Vicenzi. V lastni škofiji je bil več let župnik na velikih župnijah. Potem je bil imenovan za škofa v Padovi. Tam je imel prve težave s fašističnim režimom, katerega je vedno obsojal. Leta 1931 je bil prestavljen v Firence in imenovan za kardinala.

Pokojni kardinal se je odlikoval po svetniškem življenju. Povsod je pomagal, kjer je mogel. Mnogim je med zadnjo vojno rešil življenje.

Umrlemu kardinalu se je prišel pokloniti v imenu vlade predsednik Fanfani. Pokopali so ga na božično viljo.

Vesoljni cerkveni zbor se bo vršil leta 1962

Na božični dan je glavni tajnik pripravljalne komisije za prihodnji koncil msgr. Felice Pericle prečital v baziliki svetega Petra papeževu bulo o sklicanju vesoljnega cerkvenega zbora. Bula je pisana v latinskem jeziku na pergament. Istega dne so prebrali bulo tudi v ostalih treh glavnih rimskih bazilikah. V zgodovinskem dokumentu so naštetih glavni nameni vesoljnega zbora. Napoveduje, da se bo vršil koncil v letu 1962, ni pa še napovedan datum. Sveti oče si pridržuje pravico, da bo točni datum določil kasneje, kakor bo do pač potekala pripravljalna dela.

Sklicanje vesoljnega cerkvenega zbora je po vsem svetu vzbudilo veliko pozornost. Vsi pričakujejo, da bo vesoljni cerkveni zbor odločilno vplival tudi na pomirjenje v svetu.

Jubilejno leto ljubljanske škofije

Za 500-letnico obstoja ljubljanske škofije, ki bo v tekočem letu, je ljubljanski škof v zadnjem pastirskem pismu proglasil jubilejno leto za ljubljansko škofijo. Škof upa, da bo jubilejno leto prineslo veliko versko poživitev. Med drugim pravi v pastirskem pismu: Z vsem srcem se spet oklenite vere in življenja po veri. Nič ne povečajmo glav, nič naj nas ne strahijo težave — pet sto let naše škofije nam zgovorno priča, kako z močno vero in trdnim zaupanjem človek vse premore, kako z ljubeznijo v molitvi in nesebični žrtvi za bližnjega in Boga vse premore in doseže. Združimo vse svoje molitve in žrtve, naj bodo tako obilne in silne, da bodo ogrele vso domovino, vsa srca, tudi mrzla in odtujena.

Sv. maša za francoske parlamentarce

Francoski katoliški člani parlamenta poskrbijo vsako leto, da se po njihovem namenu daruje sveta maša v baziliki svete Klotilde. Letos je daroval sveto mašo

kardinal Feltin. V govoru je priporočil parlamentarcem, naj berejo in proučujejo socialno okrožnico papeža Janeza XXIII. Mater et Magistra.

Katoliški tisk v Nemčiji

V Zahodni Nemčiji se tiskajo katoliški listi in revije v skupni nakladi 13 milijonov. Za izdajanje skrbi 72 založb. En izvod na vsaka dva katoliška Nemca. In med nami Slovenci v zamejstvu?

Mestni misijon v Padovi

Konec novembra se je zaključil v Padovi misijon, ki se je vršil po vseh mestnih župnijah. Misijon so vodili kapucini. Sodelovalo je 150 pridigarjev. Padova ima 200.000 prebivalcev, ki so razdeljeni na 56 župnij. Udeležba pri misijskih govorih je bila dobra, zlasti po predmestnih župnijah.

6 sester redovnic

Vseh šest hčera gozdnega čuvaja v Märkisch-Buchholz se je odločilo za redovno življenje. Vstopile so k elizabetinkam. Pred kratkim so skupaj praznovali 50-letnico redovnega življenja. Stiri sestre delujejo v Zahodni Nemčiji in dve v Vzhodni.

Stoletnica pravoslavne cerkve v Trstu

Pravoslavna verska skupnost v Trstu je pred Božičem praznovala stoletnico, odkar so začeli graditi sedanjo cerkev sv. Spiridiona.

Zaradi razmer v tedanji Srbiji in ker je Marija Terezija podelila tržaškemu mestu posebne pravice, se je pred približno 200 leti naseljevalo v Trstu vedno več Srbov. Skupno z Grki so ustanovili lastno versko občino. Leta 1751 so na mestu sedanje cerkve zgradili prvo cerkev, ki je bila tudi posvečena v čast sv. Spiridionu. Kasneje so se Grki ločili od Srbov in si postavili svojo cerkev.

S cerkvijo pa so bile vedno težave, ker je bilo pri zidavi preslabo poskrbljeno za temelje. Se skoraj v novi stavbi so se pojavile razpoke. Zvonik so morali celo podreti. Po sto letih je vodstvo srbske pravoslavne skupnosti prišlo do spoznanja, da je cerkev doslužila in da bo treba misliti na novo. 24. aprila leta 1861 je bila zadnja služba božja v stari cerkvi, potem so jo začeli podirati.

Med zidavo cerkve so imeli službo božjo v pokopališki kapeli; srbska pravoslavna skupnost ima namreč tudi lastno pokopališče pri Sv. Ani. Novo cerkev so gradili na istem mestu, kjer je bila prva. Cerkev je pravi biser. Dograjena je bila leta 1869 in istega leta je bila posvečena na praznik Marijinega rojstva. Posvečenje je izvršil arhimandrit German Andjeljič v imenu patriarha Samuela Mašireviča.

Pravoslavni verski občini v Trstu čestitamo k lepemu jubileju!

Božič v svetu

V SVETI DEZELI

Na tisoče romarjev iz vsega sveta je preživelo božične praznike na kraju Jezusovega rojstva, v Betlehemu. Kljub izredno mrzlemu vremenu za tiste kraje, saj je toplomer padel na eno stopinjo pod ničlo, je vsako uro v dnevih pred Božičem pristalo na jeruzalemskem letališču po eno potniško letalo.

V sveti noči so se verniki, z nadškofom Albertom Gorijem na čelu, napotili po 17 km dolgi poti iz Jeruzalema preko palestinskih gričev v Betlehem, v cerkev Kristusovega rojstva. V procesiji je bilo tudi več črncev, ki so priromali iz Ghane,

Nigerije, Liberije in Konga. Prehod iz izraelskega na jordanski sektor se je izvršil nemoteno.

V TOULOUSU

Rudarji francoskega premogovnika Avergona pri Toulousu so že od torika pred Božičem v stavki. Božič so praznovali 300 metrov pod zemljo. 850 rudarjev je izjavilo, da se ne bodo vrtili na površje, dokler ne bodo ugodili njihovim zahtevam. Opolnoči je prišel med nje duhovnik in v osrčju zemlje daroval polnočnico. Ljudstvo, zlasti svojci, pa so poskrbeli rudarjem primerno večerjo in kosilo na božični dan.

NA OGRSKEM

Ogrski primas Mindszenty je daroval polnočno mašo na ameriškem poslanstvu, kamor se je zatekel leta 1956, v dnevih madžarske vstaje. Vse cerkve ogrske prestolnice so bile na Božič natrpane vernikov. V katedrali je nad pet tisoč vernikov prisostvovalo božični sv. maši.

NA DUNAJU

Avstrijsko prestolnico je na Božič pobelil sneg. Vzdržuje meje med Ogrsko in Čehoslovaško so prizgali ognje, da bi ljudem za železno zaveso naznanili božično blagovest in jim tako dokazali, da v teh dneh niso pozabljeni.

V MOSKVI

Samo v dveh cerkvah so v veliki Moskvi praznovali polnočnico. Prva se je darovala v francoski cerkvi sv. Ludovika, edini še odprti katoliški cerkvi v Moskvi. Sv. maše so se udeležili predvsem ruski verniki poljskega porekla. Druga polnočnica pa se je vršila na ameriškem poslanstvu. Udeležilo se je okrog 250 oseb, med njimi diplomati, časnikarji, uradniki in njihove družine.

ZA BERLINSKIM OBZIDJEM

Zalosten je bil letošnji Božič za tiste Berlinčane, ločene od sorodnikov in znancev po obzidju, ki je neusmiljeno razdelilo na dvoje mesto in srca ljudi. Organizacija Rdečega križa je naredila vse, da bi izprosila od pankovske vlade dovoljenje, da bi Berlinčani preko meje lahko videli in pozdravili svoje drage tostran obzidja. Kljub 18 stopinjam pod ničlo in podelenim cestam je na tisoče Berlinčanov že v prvih jutranjih urah na Božič čakalo deset metrov od meje, da bi se jim posrečilo videti svoje drage. A vse je bilo zaman. Pankovska vlada je ostala neizprosnostna. Led in mraz sta še povečala žalost in osamelost Berlinčanov. Le lučke na božičnih drevesih vzdolž meje so govorile o topli ljubezni in misli Berlinčanov do svojih ločenih bratov. Berlinski zid je s svojo težo in neizprosnostjo zagrenil mnogim božične praznike.

V VATIKANU

Tu so preživeli božične praznike sredi slovesnosti in avdienc. V četrtek 21. dec. zvečer je sv. oče imel božični nagovor, o katerem poročamo na prvi strani. Poslanica je povsod žela veliko odobravanje zaradi svojega mirnega in pristranskega tona. Na božično noč je sv. oče opolnoči maševal v svoji kapeli polnočno mašo za diplomatski zbor in njih družine. Na Božič sam je podpisal bulo, s katero sklicuje vesoljni cerkveni zbor za leto 1962. Naslednje dni so si sledile avdience diplomat-skemu zboru, kardinalom, vernikom itd. Veliko je bilo dela in skrbi za sv. očeta tudi za božične praznike in ob koncu starega leta.

Maša za izobražence

Prvo nedeljo v novem letu, 7. januarja, bo ob 10. uri v jezuitski kapeli (via del Ronco 12, vhod via Marconi 32) skupna maša za slovenske izobražence na Tržaškem. Po maši bo v dvorani govoril dr. Martin Jevnikar o temi: Slovenski izobraženec in knjiga.

Širite „Katoliški glas“

V MESECU KATOLIŠKEGA TISKA

VI. LETO MESECA KATOLIŠKEGA TISKA

Ta lepa in potrebna pobuda je postala že tradicija.

V petih letih tiskovne akcije lahko ugotovimo že precejšnje uspehe: med našimi ljudmi se je močneje začutila važnost slovenskega katoliškega tiska, povečala se je naklada Katoliškega glasa, prispevki vseh župnij so dali listu solidnejšo finančno bazo, povečal se je krog sodelavcev.

Torej marsikaj lahko ugotovimo, a to so le prvi uspehi, pred nami je še veliko dela. S katoliškim tiskom moramo priti do vseh naših ljudi. Marsikdo kritizira naš tisk samo zato, ker je bral razne kritike v drugih časopisih, nikoli pa ga ni imel sam v rokah. Imamo celo še takih Slovencev, ki ne vedo, da izhaja Katoliški glas. Ako bi se posvetili samo temu delu, bi imeli veliko opravka. Za to pa niso poklicani samo tisti, ki imajo skrb za list. Vsak zaveden katoliški Slovenec lahko to naredi in mora narediti, če hoče res tak biti.

Vemo pa, da nobena dobra stvar ne gre brez božjega blagoslova. Zato pozivamo vse naše dobre ljudi, naj molijo. Brez tega ne bo nič in vse naše delo bo brezuspešno. Najprej molimo, potem delajmo, tako bo naše delo imelo božji blagoslov in zaželene uspehe.

S temi mislimi začnimo letošnjo akcijo za slovenski katoliški tisk.

A. K.

Božično - novoletna slika Tržaške in Goriške

V praznikih navadno sede družina skupaj, se pomenjuje o vsem, kar je vsakdo med letom doživel, in o vsem, kar še vsakega posebej čaka in kaj vse bo treba narediti. Zdi se, da je prav, da pregleda tudi naša narodna družina na Tržaškem in Goriškem svoje življenje, narodno, politično in kulturno. V teh nekaj vrsticah bi se morda spomnili svojega kulturnega dela. Tu mislimo predvsem na kulturno delo nas samih, katoličanov. Nočemo s tem reči, da niso tudi druge skupine kulturno delovale, a zdaj nas zanima predvsem lastno delo.

DVE KNJIGI

Predvsem bi radi opozorili na to, da smo dobili v preteklem letu poleg knjig Goriške Mohorjeve družbe, o katerih govorimo na drugem mestu, še dve leposlovni knjigi v založbi Mladike. Prva je pesniška zbirka *Brune Pertotove MOJA POMLAD*, druga pa je prišla prav te dni iz tiskarne, in sicer pesmi v prozi *Stanka Janežiča, MOJA PODOBA*.

Obe knjigi sta izraz idealnih ljudi, ki tudi sredi grobsti časa stopata v svet Lepote, Dobrote in Ljubezni z veliko vero in globokim upanjem v boljši čas. Veseli smo, da je sredi tolike kulturne suše na Tržaškem (saj skoraj nobena knjiga ne izide) lani izšlo dvoje lepih, nesporno umetniških del.

Kot smo zvedeli, ima Mladika namen, da bo tudi v bodoče izdajala leposlovna dela in da bo s tem opravljala zelo važno poslanstvo med nami.

REVIJA MLADIKA

Srečni smo tudi, da imamo katoličani svojo literarno družinsko revijo Mladiko. Prebrodila je najrazličnejše težave, od gromotnih do trdot okolja, a je vse premagala in z božično obsežnejšo številko zaključila svoj peti letnik.

Ne pozabimo, da je Mladika sad nesebičnega dela ljudi, ki pišejo, urejujejo, korigirajo, raznašajo revijo brezplačno in da more izhajati samo toliko časa, dokler naročniki plačujejo naročnino. Z Mladiko pa raste tudi mladi rod pisateljev in pesnikov s teh tal, z naših tal, kar ima spet svojo veliko vrednost.

Revija je v vsebinskem oziru in tudi oblikovno moderna, lepa, tako, da nas je ni treba biti sram. Zato jo podprimo tudi v novem letu povsod. Posebej mora pro-

dreti na Goriškem v vse domove in v vse vaše. Goričani pa morajo v njej tudi več sodelovati. Kot obljublja uredništvo, bo v naprej po možnosti izhajala redno za vsako prvo nedeljo. Razumemo, da bo to mogoče samo tedaj, če bomo revijo vsi podprli. Veseli smo, da stopa revija v šesto leto svojega rednega izhajanja.

PROSVETA

Prosvetno delo ni bilo majhno v pretekli sezoni. Na Tržaškem je razvila svojo delavnost predvsem osrednja organizacija SLOVENSKA PROSVETA, v katero so včlanjena prosvetna društva s podeželja in iz mesta. Na Goriškem pa je koordinirala prosvetno delo katoličanov, dajala pobude in tudi sama organizirala kulturne nastope goriška ZVEZA SLOVENSKE KATOLISKE PROSVETE.

V Goriči spomnimo na velike pevske nastope, na gostovanje v Celovcu, na Tržaškem pa spomnimo na organizacijo koncerta Koroških pevcev, na veliko REPENTABORSKO PRIREDITEV in na dramske prireditve SLOVENSKEGA ODRU. Naloga za bodočnost bo v tem, da bosta obe centrali še bolj povezovali prosvetno življenje posameznih društev in organizirali še več skupnih nastopov. S tem, da krajevna društva prihajajo pogosteje skupaj in organizirajo skupne prireditve in izlete, se samo še bolj utrdijo društva sama in dobivajo drugo od drugega več poguma in veselja.

DRAMSKE PRIREDITVE

SLOVENSKI ODER je gotovo na Tržaškem in Goriškem najbolj delavna nepoklicna igralska skupina, Včasih in v nekaterih mesecih je celo bolj delaven kot poklicno gledališče, čeprav igralci Slov. odra igrajo iz golega veselja in iz dolžnosti do narodnega dela med ljudmi. SLOVENSKI ODER raste z mladimi igralci v lepo igralsko skupino, ki je zmožna odigrati brez vsakega diletantizma tudi zelo zahtevna dramska dela.

V nekaterih krajih je igral SLOVENSKI ODER v zadnjem času Bekeffijevo »NEOPRAVICENO URO«, tako v Celovcu, na Opčinah, v Bazovici in Dolini. Najboljša predstava pa je bila gotovo v Avditoriju v Trstu. V KG nismo o njej poročali, ker smo hoteli stimiti ta poročila v pregledno sliko našega kulturnega dela. Zato danes nekaj več o tej predstavi.

Z NEOPRAVICENO URO je napisal Bekeffi nekaj, kar nam je tako blizu in lepo — naša šola. Kdor je enkrat hodil v šolo in čeprav je doživel še toliko trdih in bridkih trenutkov, ko je morda kdaj prijel spričevalo v roke, vendar ne more kasneje šole nikdar pozabiti. Posebej ne more pozabiti vsega tistega lepega, kar je doživel v šoli.

NEOPRAVICENA URA spominja na vse tisto lepo iz naše mladosti. Delo je dobro zgrajeno in so v njem hvalne vloge, ki kar kriče po igralcih.

Pri SLOVENSKEM ODRU so te vloge igrali:

Drago Stoka je igral zdravnika in kasnejšega moža Studentke Lili Jagrove. Igral ga je pogumno in mu je hotel dati tisto dostojanstvo, ki ga mora imeti človek pri teh letih. V prizorih, ko je imel opravka z navihanko učenko in ženo, je postal tudi sam kar študent in razigrano vesel. Vsi njegovi prizori so zelo skrbno odigrani.

Poleg te vloge leži teža na učenci

Lili Jager, ki jo je igrala Mirka Lavrenčič. Lepa vloga in Lavrenčičeva jo je odigrala izvrstno, tako da je prepričala na vsej črti. Njena nagnjenost do šole in njena mlada ljubezen do moža — eno in drugo se je prepletalo v njej in oboje je znala lepo združiti in izvrstno odigrati.

Takoj ob teh dveh pa izstopa študentknavihanka, Lilijina sošolka, ki jo igra Marija Oficija. To je treba samo videti. Zdi se, da je ne bi bilo mogoče bolje in prepričljiveje odigrati kot jo je Oficija.

Zelo posrečen, naraven in simpatičen je Lilijin oče Saše Rudolfa in zelo dobra, energična mama Anice Pertotove. Vlogi nista hvaležni, a bi bila predstava slaba, če ne bi bili dobro odigrani. Oba igralca sta lepo izpolnila svojo nalogo.

Jurija Slamo poznamo že iz mnogo nastopov kot zelo dobrega igralca. Tudi v vlogi profesorja latinščine ni razočaral. Bil je naraven, miren, stvaren — resničen. In s tem je povedano vse.

Omenimo še ravnateljka gimnazije, ki ga igra Aleksij Pregarc, ki je zelo dober v maski in dostojanstveno zadržan v vlogi. Poleg njega je odlično zaigrala vloga sitne profesorice Stana Oficija. Ta njen lik je tak, kot ga zna ustvariti samo ta čudovita igralca, ki bi je bilo lahko veselo vsako poklicno gledališče.

Hišna prijateljica igrata še Marija Mislej in Edi Košuta. Tudi onadva doprineseta svoj delež k uspehu, čeprav je njuna vloga skromna in majhna. Prav tako pa je ljubka tudi hišna, ki jo igra Maja Pertot.

Med profesorji smo opazili še Angela Turka, ki je v profesorskem zboru zelo dobro pripomogel do odlične konference. Razred pa je obsegal več učenk, ki jim imena ne vem. A vse so igrale zelo dobro. Poseben pojav je še prof. Kučela Ladita Vodopivca, ki bi se mu človek do solz nasmajal, in akademik Olbricht Jožeta Pirjevca, ki je vseskozi zelo dobro zgrajen.

Predstava, ki jo je zrežiral prof. Jože Peterlin, je nadvse dobro uspela in bo zabavala še tudi na marsikaterem odru, če bodo ti mladi igralci obiskali naše dvorane. Vsem gre naše priznanje. Veseli smo skupine, ki brez vsakih osebnih koristi žrtvuje čas in večere ali popoldneve za to, da nudi našim ljudem kulturne prireditve. Pripravljala lepe ure oddiha ob topli slovenski besedi. Dokler bomo gledali toliko mladih ljudi, ki iz čiste ljubezni do slovenstva, nastopajo med nami in vabijo rojake na prireditve, tako dolgo ni nobene razloga, da bi nad mladino in nad bodočnostjo ubopovali.

Dragi mladi fantje in dekleta in z vami tudi vsi dobri starejši igralci in prosvetni delavci, ki se trudite in delate, hvala Vam! Hvala za vse lepe večere v mestu in na deželi. Mislim, da Vam lahko to zapišemo za te prelepe praznike. Srečno novo leto Vam in Vašim, saj s svojim delom in pogumom prinašate tudi nam lepe čase.

M. J.

Vzrok razporok

Na vprašanje, zakaj je v Ameriki toliko razporok (med protestanti seveda), je go spa Eisenhower, soproga prejšnjega predsednika, odgovorila: »Ker se preveč deklet s preteklostjo poroči z moškim brez prihodnosti, namesto da bi se dekleta brez preteklosti omožila z moškim s prihodnostjo.«

I. P. Cehov:

„Na veliki cesti“

V soboto pred Božičem je imelo slovensko poklicno gledališče Seles drugo premiero v letu 1961. Pripravilo je Cehovljev večer pod skupnim naslovom »Na veliki cesti«. Besedilo je izbral in zamislil Jože Babič, ki je tudi predstavo zrežiral.

Delo je zahtevalo dosti časa in mnogo truda. V celoti se je poznala dobra režiserjeva roka. Tudi igralci so se potrudili, vendar je kljub vsemu bil večer za to občinstvo malce razvlečen. Tudi igralcev ni več tistih, kot so bili nekoč. Odšli so največ v Ljubljano in jih je zato danes v Trstu ostalo manj, najboljši so si pomagali naprej.

Iz vsega je videti, da je ta poklicna ustanova v krizi in je vprašanje, ali se bo mogla še kdaj dvigniti na prejšnjo višino. V ostalem bi pripomnili, da mora (če kdo, potem gledališče) paziti na lep jezik. V tem oziru je zadnje čase mnogo nedostatkov. Ni da bi omenjali intervju enega od igralcev — tako slabe slovensčine poklicni igralec res ne bi smel govoriti.

V ostalem, žal, Cehovljev večer ni dosegel tistega uspeha, kot ga je po pripravi zaslužil.

Zmagovalci in premaganci (Vincitori e vinti)

»Zmagovalci in premaganci« prikazuje proces, ki se je leta 1948 vršil v Nürnbergu proti štirim nemškimi sodnikom: ti sodniki so pod nacistično oblastjo zagrešili hude zločine s tem, da so nedolžne ljudi pošiljali v smrt in na sterilizacijo. Med njimi je bil tudi Ernest Janning, nekdanji minister za pravosodje; to je dostojanstvena in ponosna figura človeka, ki se zaveda, da je vse svoje sposobnosti postavil v službo zgrešenemu sistemu. Skoro vse dejanje filma — ki je tri ure dolg — se odigrava v sodnijski dvorani. Odvetnik ne brani samo štirih obtožencev, temveč brani nemški narod. V svojem fanatizmu pride celo do tega, da opravičuje početje štirih sodnikov in se v svojem zanosu poslužuje iste metode, kot so jo rabili pri procesih nacisti. Prav tako se z divjo silo — seveda z nasprotnim prepričanjem — zaganja javni tožilec proti obtožencem, sploh proti vsemu, kar so nemški nacisti počenjali. Ameriški sodnik Hayward, ki predseduje procesu, se ves čas svojega bivanja v Nürnbergu trudi, da bi razumel okoliščine, v katerih so se odigravale strašne tragedije, da bi dojele umovanje tistih ljudi, ki so bili za vse te tragedije odgovorni. A na koncu bo sam rekel, da ne more zatisniti oči pred šestimi milijoni žrtev. Poslušal bo svojo vest in obsodil bo nemške sodnike na dosmrtno ječo, ne oziraje se na to, da si bo s svojo obsodbo nakopal mržnjo in morda celo sovraštvo.

Režiser Kramer je v tem filmu pokazal, da nosi vsakdo del odgovornosti za to, kar so nemški nacisti počenjali: Rusi zaradi sporazuma, ki so ga leta 1939 podpisali z Nemci, Churchill zaradi svoje inteligentnosti in nadarjenosti, ameriški industrijalci, ki so samo zaradi velikega zaslužka pomagali morilcem. Ne boji se vreči vsakemu resnico v obraz. Neusmiljen je do vseh. Lep primer imamo takrat, ko ameriški general prosi javnega tožilca — svojega prijatelja, naj se preveč ne zaganja proti nemškim obtožencem, kajti »Amerika potrebuje nemški narod in si ga ne more osvojevati strogo

Radio Trst A

Za teden od 5. januarja do 13. jan. 1962

Petek: 18.00 Italijanščina po radiu. — 19.00 Sola in vzgoja: »Strah pred odgovornostjo pri mladem človeku«. — 21.00 Koncert operne glasbe. — 22.00 Novele 19. stoletja: »Nenavaden vodnik«.

Sobota: 8.30 Božični motivi. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Steklarjev Božič«. — 15.30 »Henrik, gobavi vitez«, božični misterij v 4 slikah. — 17.45 Dante Alighieri: Božanska komedija - Nebesa. 8. spev. — 19.00 Ljudska opravila in opasila: (9) »Mi smo sveti trije kralji«. — 20.40 Zbor »Jakobus Gallus«.

Nedelja: 9.30 Samospevi in zborovske skladbe. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »En dan na potepu«. 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi. — 16.00 Dvanajst let gospodarskih odnosov med Italijo in Jugoslavijo. Drugi del. — 21.00 Iz jugoslovanske folklore. — 21.30 Mozart: Kvartet v B-duru K. 458.

Ponedeljek: 18.00 Italijanščina po radiu. — 19.00 Znanost in tehnika: »Oceanska favna, važen činitelj za prehrano človeštva«. — 20.30 Nikola Hercigonja: »Gorski venec«, scenski oratorij v 3 dejanjih.

Torek: 18.00 Radijska univerza: (9) »Hormon, ki ima opravke s sladkorjem«. — 18.30 Schubert: Simfonija št. 5 v B-duru. — 19.00 Pisani balončki. — 21.00 Ilustrirano predavanje: Slovenske Lavre: (1) »France Prešeren in Primičeva Julija«. — 21.30 Koncert violinista Baldassarea Simeoneja in pianista Piera Rattalina.

Sreda: 18.00 Slovenščina za Slovence. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 20.30 Klasič meseca: Pedro Calderon de la Barca: »Zivljenje je sem«. Igrajo člani RO.

Četrtek: 18.00 Radijska univerza: (10) »Spremembe zemeljskega magnetizma: Magnetske nevihte«. — 20.30 Znani dirigenti: Arthur Rodzinski Franck - Grieg - Prokofjev.

Petek: 18.00 Italijanščina po radiu. — 18.30 Skladbe italijanskih sodobnih avtorjev: Virgilio Mortari: Stabat Mater. — 19.00 Sola in vzgoja: »Kako vzgajamo v otroku ljubezen do lepote«. — 21.00 Koncert operne glasbe. — 22.00 Novele 19. stoletja: Oscar Wilde: »Vdani prijatelj«.

Sobota: 15.30 »Ljudje v vlakcu«, farsa v treh dejanjih. Igrajo člani RO. — 17.45 Dante Alighieri: Božanska komedija - Nebesa (9. spev). — 19.00 Pomenek s poslušalkami. — 20.40 Zbor »Emil Adamič«.

● Sportno združenje Olympia želi vsem članom in dobrotnikom srečno in veselo novo leto.

obsodbo njegovih predstavnikov.« »Samo za smeh: zakaj smo se torej vojskovali?« — mu odgovori tožilec Lawson. In na koncu, ko gre sodnik Hayward v celico k Janningu in mu ta reče, da ni v resnici vedel za toliko število žrtev nacizma, mu Hayward odgovori: »Vi ste to vedeli, ko ste prvič obsodili nedolžnega.« S temi kratkimi, a pomembnimi besedami se film zaključuje. Obravnava velik in važen problem, a ga ne reši, ker ga rešiti ne more. Vendar ima to veliko prednost, da je objektivno do vseh. In to ni danes lahko! To je inteligenten in brez dvoma najboljši film v zadnjih časih. Dober je v vseh ozirih. Da so ga v Berlinu tako hladno sprejeli, kaže samo to, da so mnogi Nemci ostali pravi enaki kot so bili pred petnajstimi leti. Režiserju Kramerju je treba priznati pogum in pravo merilo v sodbi.

Film je primeren za odrasle.

Mira

Prizor iz Neopravičene ure

PIERRE L'ERMITTE

Najboljša izbira

POVEST DOBRIH LJUDI

I.

Ta povest se začne v kleti, a je njen konec poln svetlobe in miru. Bilo je zvečer nekega lepega pomladnega dne v Parizu leta 1916. Nebo je bilo jasno in zvezde so komaj vidno sijale na zemljo in zdelo se je kot bi ločile zemljo od neskončnosti. Polna luna se je počasi vzpenjala od vzhoda kot mogočna kraljica. S svojo svetlobo je pokukala v vsak kot mesta in risala ostre sence hiš na pločnike ulic. Mogočni beli baziliki Srca Jezusovega, ki se je dvigala iz temnega mesta, je dajala izraz nebeškega Jeruzalema. Reka Sena se je zdela kot srebrna ovratnica, ki si jo je mesto sv. Genovefe ovilo okrog pasu, da bi bilo pripravljeno za vsak slučaj.

Bili smo v prvi svetovni vojni. Parižani so se vračali domov in gledali proti nebu in luni. Drug za drugim so kinodvorane

in bari zapirali vrata za zadnjimi gosti... Tu pa tam je posijala skozi špranjo okna medla svetloba luči. Velemosto se je pogrezalo v spanje: otroci so odmolili večerno molitev na materinih koljenih, starši so legali k počitku z opombo: »Kako je nočjo zunaj svetlo... Zdi se, da je dan.«

Uro pozneje, ko so ljudje že uživali prvi sen, je kar naenkrat sirena zatulila v noč svoj mrtvaški klic, nato še drugega, tretjega in še in še. Kmalu so se oglasile še druge in v zboru budile zaspalo mesto. Takoj se je začel beg iz vseh nadstropij, dol po stopnicah in ulicah proti najglobljim kletem.

Medtem ko so se odrasli jezili na sirene, ki so prekinile njihovo spanje, sta dva otroka presojala vse dogajanje z veliko modrostjo.

Bila sta to dvanajstletni Mijo, sin železniškega inženirja, in desetletna Lenka, zdravnikova hči. Njuni družini sta stanovali visoko gori v isti hiši in sta bili sosedi tudi v kletnih prostorih. Ker so se sirene pogosto oglašale, so kleti priredili v zasilna nočna bivališča. Iz praznih za-

bojev so naredili sedeže, po tleh so položili deske, za malo Lenko so celo pripravili skromno ležišče. Ko se je vlegla v svojo posteljico, so vsi prihajali in ji voščili dober počitek. Tudi Mijo ni nikdar manjkal in sicer zato, ker sta bila on in Lenka velika prijatelja.

Neko noč je vse zasilne naseljence v kleti preplasil krik poln groze in strahu. Lenka se je bila zbudila, ker jo je pičil velik kosmat pajek, ki ji je lezel čez obraz. Mijo je skočil s svojega ležišča kot kak srednjeveški vitez in kar v nočni srjaci zagrabil za žepno električno svetilko ter hitel na pomoč. Ko je videl, kaj je nagnusni pajek naredil na licu njegove prijateljice, je zagrozil smrt vsem pajkom v kleti. In je držal besedo. S svečo je zažigal vse pajčevine, ki jih je mogel doseči, tiste pa, ki so bile za njegovo roko previsoke, je uničeval s staro metlo. Ko se je vrnil ves umazan od prahu in apna, je rekel dekletcu:

»Lenka, zdaj boš lahko mirno spala. Pajkov ni več ne v kleti ne na hodniku.« Dekletce se mu je hvaležno posmejalo in

v njenih očeh je postal Mijo vitez in zaščitnik.

Vsakokrat ko so se oglasile sirene, je Mijo zopet natančno pregledal klet, ker so pajki tako prebrisani in hinavski, zlasti v temi... Ob enajstih morda ni nikjer nikogar, o polnoči pa ga že najdež... Lenčka, črnolaska z modrimi očmi, pa je imela neomajno zaupanje v prijatelju, ki je imel svetle lase in svetle oči.

Letala so lahko krožila po nebu... Sestnadstropna hiša je bila trdna in dobro zgrajena, nevarnost pajkov odstranjena, zato je Lenka lahko mirno počivala in sanjala svoje otroške sanje.

»Mijo, nočjo sem sanjala nekaj izredno lepega,« je rekla neko jutro svojemu velikemu prijatelju.

»Kaj pa?« je radovedno vprašal in jo svetlo pogledal.

»Bila sva jaz in ti v velikem gradu. Tam so bila velikanska drevesa in kače so visele z njihovih vej prav do zemlje. Tudi cvetlice so bile, vseh barv in silno lepe...«

»Ali so bili tudi pajki?«

»Ne, niti enega nisem videla. Bilo pa

je vse polno živali, ki so prosto hodile sem in tja: Majhne opice... tako so bile smešne, a tudi gorile sem videla. Kar strah me je bilo, če sem jih samo pogledala. Tudi medvedi in krokodili so bili; zevali so z odprtimi žreli, in tako dolgimi, dolgimi zobmi... in levi in tigri...«

»Ojoj,« je nekam prestrašeno vzkliknil Mijo.

»In jaz sem se zatekla k tebi, da bi me branil.«

»Pa sem imel vsaj puško?«

»Da, imel si puško, dva ali tri samokrese in bodalo... Postavil si se pred mene in mi rekel, da ni treba, da se bojim, ker me boš branil, vedno branil, razumeš?... Tedaj sem postala pogumna in sem gledala smeje se vse tiste zverine in sem celo zanetila ogenj!«

»In jaz?«

»Ti pa si čistil svoje orožje.«

»Kaj?«

»Ker si pobil mnogo zveri, druge pa so zbežale v gozd... Bil si pravi junak.«

(Nadaljevanje)

Znižanje kreditov za Radio Trst A

Prav na začetku letošnjega leta smo slišali zelo neprijetno vest, da je namreč vodstvo RAI-a znižalo kredite za radio Trst A. Da smo točni, moramo pojasniti, da je RAI znižal vsem sedežem radijskih kreditov, toda drugih radijskih postaj to tako ne prizadene, ker so pač med seboj povezane. Italijanski poslušalci lahko poslušajo tri različne sporede in še televizijo; radio Trst A pa ima le en sam program, nima televizije in ne dobiva sporeda od nobene druge postaje. Vse, kar se torej tej postaji črta, se definitivno črta.

Razumemo, da ima RAI velike težave, ker daje tako veliko važnost televiziji. V to zamisel in načrte se mi ne spuščamo. Pribili bi radi le eno:

Radio Trst A ima vse večjo važnost kot navadna lokalna postaja v katerem koli italijanskem mestu. Ta postaja je samostojna, namenjena naši manjšini. Nobena skrivnost pa ni, da jo poslušajo ogromno poslušalcev na drugi strani železne zaves. Ni bil zadnji razlog, da so zavezniški ustanovili to postajo pač ta, da širi demokratično misel in oznanja resnico in svobodo tudi tam, kjer je nihče drugi ne more. Ne dvomimo, da ima to nalogo postaja še danes.

Ce smo prav informirani od ljudi, ki prihajajo vsak dan čez mejo, pošiljajo dnevno ogromno pism na radijsko postajo Trst A, posebej za Glasbo po željah. To se vrši že leta in leta. To je javni in neizpodbitni dokaz, kako poslušajo postajo zadnje gorske vasice. Tudi danes ni več skrivnost, da pisma ne prihajajo več na radijsko postajo, ampak jih nekdo prestrže, preden grejo čez mejo. Oblastem tam čez se je zadrževalo varno, da je toliko ljudi navezanih na to svobodno postajo. V tem trenutku torej, ko komunistični režim preperečuje, da bi poslušali ljudje to postajo, v tem trenutku RAI črta kredite tej postaji. Menimo, da je bil vodstvu RAI-a in demokratični italijanski vladi premalo jasno prikazan pomen te postaje, kajti ne moremo verjeti, da bi mogli spričo njene važnosti črtati kredite. Prej bi pričakovali, da bodo krediti povečani. Zato apeliramo na odgovorne funkcionarje, da z vsa resnostjo vzamejo ponovno v pretres proračun za prihodnje leto in napako glede radia Trst A popravijo. Za podjetje kot je RAI se tisti odtrgani znesek ne bo poznal, za postajo pa je ogromna škoda.

Glasbeni spored ne bo vzdržal tekme z drugimi postajami, posebno ne v bodoče. Ze zdaj so bili zbori za nastop zelo slabo plačani, tako da se jim ni splačalo nastopati na postaji. Zdej niti tega postaja ne bo mogla plačati. Ali bodo vrteli samo stare plošče?

Kje vse se bo še odtrgani denar v sporedu poznal, se ne moremo reči. A že to, da so celovečerni sporedi črtani, že to je nekaj nemogočega. Posebno v zimskih mesecih ostajamo doma, da poslušamo na primer celovečerno igro; ali naj zdej ostajamo za polurni ali tri četrt urni spored? Ne moremo spraviti v sklad teh redukcij tudi s poslanstvom postaje: poročila bodo sicer ostala, toda postaja je seznanjala svet tudi z svobodno kulturo, zelo močno z italijansko kulturo, z njeno sodobno dramatikom. In zdej se kar naenkrat temu postaja odpoveduje. Misel o

vsem tem bi lahko še razvili, a jo bodo znali italijanski demokrati sami. Ne razumemo jih pa, da pustje v tem trenutku, da se ta spored tako »obuboža«, kot je nekdo napisal. Program je ali zanimiv in privlačen po svoji pestrosti, izvedbi in aktualnosti, ali pa je nezanimiv. V prvem primeru ga poslušajo, v drugem pa iščejo ljudje druge postaje. Italija je doživela v zadnjih letih naravnost »gospodarski čudež« kot upravičeno z občudovanjem govori svet. Zdej pa se izgublja v par milijonih, ko gre za njeno veliko poslanstvo. Kaj pa je tistih bore lir za državo, ki ima tako gospodarsko zmogljivost in ki žrtvuje ogromne vsote za marsikaj.

Apeliramo na vlado in vodstvo RAI-a, da da radiu Trst A vse večje kredite kot jih je dajala v preteklem letu in da poskrbi, da bo postaja opravljala še dalje svoje veliko poslanstvo med nami in pronicala klic svobode daleč v svet.

Nabrežina

Občina Devin-Nabrežina je končno dobila župana. Na zadnji seji je bil s šestnajstimi glasovi in štirimi belimi glasovnicami izvoljen Albin Skrk. Na isti seji so v občinski odbor izvolili Josipa Terčona in Draga Legišo.

Glinščica

V Uradnem listu je bila objavljena uredba predsednika republike, s katero je dolina Glinščice po zakonu zaščitená naravna lepota. Vsi tisti, ki poznajo čar in privlačnost te izletniške točke, so se razveselili odločbe. Odslej bo moralo vsak poseg v naravno okolje predhodno odobriti Višje nadzorstvo za varstvo spomenikov.

Obmejne novice

Ze precej časa je, kar je postala okolica zelenjadnega trga na prostem pri Rdečem mostu pravo trgovsko središče v malem. Zelo se je namreč razvila trgovina z mesom, surovim maslom, cigaretami in raznimi živilskimi potrebščinami, ki jih nosijo prodajat v Trst imetniki prepustnic iz obmejne pasu in zlasti turisti iz Srbije. Ti pa pustijo zaslužek kar na istem kraju pri številnih stojnicah, ki so se v zadnjih letih tako pomnožile, da bodo kmalu predstavljale pravo oviro za promet. Kar je bilo najbolj priljubljeno turistom z Juga, so bile lutke, saj so jih v enem samem letu pokupili okrog 250.000. Sedaj so pa pristojne oblasti postale pozorne na ilegalno trgovino z živili in cigaretami. Zaplenili so večje količine blaga. S tem imajo namen popolnoma odpraviti to nezakonito trgovino.

V Jugoslaviji je stopil v veljavo nov carinski zakon. Do sedaj je bilo dovoljeno vsakemu jugoslovanskemu turistu prinesiti domov blaga v vrednosti 30.000 dinarjev, ne da bi bilo treba plačati carine. Po novem zakonu pa bodo deležni te olajšave le tisti turisti, ki se bodo ustavili v tujini najmanj pet dni.

Sporazum med Italijo in Jugoslavijo o lokalni trgovinski izmenjavi med tržaškim področjem in okrajji Koper, Buje, Sežana in Nova Gorica je avtomatično podaljšan, ker se podpisnice niso sporazumu odpovedale.

Uspelo silvestrovanje

Slovenski Kulturni klub in akademska mladina so priredili silvestrovanje v ulici Machiavelli 22. Ob velikem številu udeležencev je silvestrovanje zelo lepo uspelo. Udeležilo se ga je tudi večje število Goričanov.

Občinski davek na vino

Z novim letom so odpravili občinski davek na vino, ki je bil lani znižan na 8 od 18 lir predlanskega leta. Sedaj bo še ostal državni davek IGE, okrog 6 lir na liter. Državni davek bodo še naprej pobirali občinski trošarinski uradi. Z odpravo občinskega davka bodo občine utrpeli precejšnjo škodo, zato se bo med letom verjetno zvišal davek na drugih potrebščinah.

Ali bodo krčmarji sedaj znižali ceno vina za 8 lir ali jo bodo celo povišali prav za toliko?

Proces neodvisneži pred porotnim sodiščem

Pred porotnim sodiščem v Trstu se je 27. in 28. decembra vršila zelo zanimiva razprava. Zagovarjati se je moral Giovanni Marchesich, vodja gibanja za neodvisnost tržaškega ozemlja, kot odgovorni urednik petnajstidnevnik L'Indipendenza. Neodvisneži v svojem listu dosledno trdijo, da še obstaja Tržaško svobodno ozemlje, ker ni bila še preklicana določba mirovne pogodbe. Vendar Marchesich ni bil klican pred sodišče zaradi tega, ampak ker je junija, ob prihodu predsednika vlade Fanfanija, žalil njegovo čast v nekem članku. Porotno sodišče je Marchesicha obsodilo na pet mesecev pogojnega zapora z vsemi olajševalnimi okoliščinami.

Obtožena je branil odvetnik dr. A. Sfiligij. V svojem obrambnem govoru, ki je trajal skoro tri ure, je dr. Sfiligij najprej izčrpno orisal zgodovinsko ozadje tržaškega vprašanja. Poudaril je, da se neodvisneži čutijo opravičene, ker manjka dokončni akt, s katerim bi bilo dokončno rešeno juristično stanje tržaškega ozemlja. Ustavil se je dalj časa ob Londonskem sporazumu in poudaril, da bi moral ta veljati za vsa vprašanja, ki jih obsega, in ne samo za nekatera. Pri tem je zlasti poudaril določbe glede dvojječnosti. V drugem delu zagovora je dokazoval, da Marchesich ni hotel žaliti osebe predsednika ministrskega sveta, ampak samo obsoditi moralno raven javnega življenja. V primeru je odvetnik prebral mnogo člankov iz vsedravnega italijanskega polemičnega časopisja.

Miljski župan pri dr. Mazzi

Dr. Mazza je sprejel miljskega župana, ki mu je predstavil probleme miljskih ladjedelnin in ribištva.

Razstave tržaške kulturne rasti

V baru Moncenisio v ul. Carducci je CUSA priredil zanimivo razstavo univerzitetnih študentov. Na kolektivni razstavi je sodelovalo sedem študentov, med njimi sta bila Klavdij Palčić in Vladimir Dolgan, ki izhajata iz šole prof. Cernigoja. Palčić je razstavil dve deli, Dolgan pa dve olji in eno grafiko.

Premestitev zaporov

Ze več mesecev razpravljajo o premestitvi zaporov iz ul. Coroneo. Sedaj so izbrali pri Sv. Mariji Magdaleni prostor, kjer naj bi zgradili novo stavbo.

Dejavnost tržaškega koncertnega društva v prvi polovici sezone 1961-1962

Sezona 1961-62 je 30. zapovrstjo, odkar obstaja tržaško koncertno društvo, ki uprizarja svoje koncerte, kot je že prejšnja leta, vsak ponedeljek v prostorih tržaškega Novega gledališča. Otvoritveni koncert je bil izjemoma v gledališču G. Verdi v soboto 28. oktobra. Na sporedu je bila Monteverdijeva melodrama »Pompejino kronanje« v izvedbi milanskega opernega ansambla. Med izbranimi pevci, ki so to monumentalno delo prekrasno podali, je bil tudi tržaški akademik Klavdij Strnhoff.

Po daljšem odmoru je sledil drugi koncert, in sicer 20. novembra. Tokrat se je predstavil tržaškemu občinstvu ameriški pianist Malcolm Frager, ki je bil svojčas Rubinsteinov učenec. Izvajal je skladne Beethovna, Mozarta, Bele Bartoka, Chopina in Brahmsa. S svojim briljantnim igranjem je pokazal svojo skoro akrobatsko tehniko, čeprav je bila njegova interpretacija klasičkov nekoliko šibka in nepričljiva.

Mladi violinist Uto Ughi, ki mu je komaj 17 let, se je predstavil 27. novembra. Ta mladi virtuoz je že dobro znan tržaškemu občinstvu; saj se nam je prvič predstavil, ko mu je bilo šele 13 let in je nosil še kratke hlače. Mladi mojster je izvajal skladbe Locatellija, Bacha, Tar-

V nedeljo, 7. januarja ob 15.30
bo v cerkvi sv. Jakoba v Trstu

KONCERT BOŽIČNIH PESMI

Nastopili bodo združeni cerkveni pevski zbori pod vodstvom prof. H. Mamola. - Govoril bo g. Viljem Žerjal. — Pridite v velikem številu.

Božični prazniki v Gorici

Izredno mrzel advent nas je uvedel v božične praznike. Zato je bila sveta noč »božična« kot le kdaj. Sneg sicer ni škripal pod nogami, zato pa so ušesa cvetela od mraza.

Polnočnice so bile povsod lepe in z dobrim obiskom. Pri Sv. Ivanu je bilo tudi veliko sv. obhajil. Drugi dan, na Božič, je trajalo praznično božično razpoloženje. V stolnici je imel deseto mašo g. nadškof, ki je tudi govoril. Drugi dan, na Stefanovo, pa smo začutili, da se temperatura dviga. Nebo se je zakrilo z oblaki in slutiti je bilo, da se bo vreme spremenilo. Morda bomo imeli sneg? Res, pod večer je začelo naletavati. Snežinke so rahlo pobelile ceste in strehe; poti so začele zamrzovati. Toda še predno se je sneg dobro ulegel, je že začelo pršeti izpod neba. Sneg in dež sta se kmalu pomešala, da je po cestah nastala brozga. Upanje na »bele« božične praznike je šlo po vodi.

Naslednje dni je kar naprej trajalo slabo vreme; posebno nas je pralo zadnji in prvi dan leta.

BOŽIČNICA V GORIŠKI STOLNICI

Kljub temu je božičnica v goriški stolni cerkvi doživela zopet lep sprejem. Udeležba je bila proti pričakovanju zelo dobra, saj ni bilo nikomur prijetno v dežju hoditi z doma. Manjša je bila udeležba pevskih zborov. V celoti so se namreč božičnice udeležili le štirje zbori: števerjanski, jazbinski ter zbor Mar. družbe in Ljuzeta Bratuža iz Gorice. Da je na koru manjše število pevcev, je bilo čutili v dinamiki in moči, ko nekateri »mogočno« niso mogli priti do pravega izraza. Vendar je bil vzrok še eden: pevovodja prof. M. Filej je manjkal in ga je zadnji hip moral nadomestiti g. H. Srebernič. To ni majhna reč, da moraš zadnji hip poiskati novega pevovodjo, ki ni vadil zborov. Toda ni ostalo drugega, ker so g. profesorja ravno tisto jutro prepeljali v bolnico zaradi nadnega obolenja. Kljub tem neveselostim je koncert potekel v splošno zadovoljstvo, ker je tudi organistka gđc. L. Bratuževa prispevala svoj del. Zeleni bi v prihodnje le to, da bi litanije bile res »ljudske«, to je, da bi peli ljudske odpeve, ki jih ljudje splošno poznajo. Pri takih pobožnostih naj bi ne prišli do veljave samo zbori, nego tudi ljudstvo, tudi mi namreč, poslušalci, radi odpremo svoja usta, da kaj zapojemo, čeprav ne tako lepo kot pevci na koru. A upamo, da nas Bog vseeno rad posluša, ker tudi mi ljubimo petje. Pa to ne velja samo za nedeljsko božičnico v Gorici, to je splošno pravilo, naj zbori v cerkvi radi pustijo do veljave tudi ljudstvo, kadar gre za ljudske pobožnosti.

SILVESTROVANJE

Od starega leta so se poslovili eni tako, drugi drugače. Med Slovenci v Gorici ni bilo posebnih prireditev, ker vsi čakamo na novo dvorano, da odpremo registre, ki so sedaj zaprti. Ostali meščani pa so Silvestrovo preživeli bolj ali manj v znanih običajih.

tinja, Francka, Bartoka in Paganinija. S svojim diabolničnim igranjem je tako navdušil poslušalce, da so mu neprestano burno ploskali, tako da je po koncertu moral še dodati nekaj skladbic.

Cetrtega decembra nas je presenetil češki kvartet »Smetana«. Izvajal je Beethovne, Šoštakovičeve in Dvorakove kvartete. Zaključni koncert pa je bil 11. decembra, na katerem je nastopil kvartet Urfer. S tem koncertom je Tržaško koncertno društvo zaključilo svojo dejavnost v preteklem letu.

Naslednji koncert bo letos, in sicer 8. januarja 1962, na katerem bo nastopil Dunajski oktet z naslednjim programom: Haydn - Divertimento v G-duru; Mozart - Kvintet za klarinet, op. 115; Schubert - Oktet v F-duru, op. 166.

Delovanje društva je bilo zelo živahno in spored vsestransko zadovoljiv.

Jožko Lahajnar

monju veseljačenja in popivanja po javnih lokalih in tudi doma, kajti zdi se, da se moramo od starega leta posloviti vedno bolj le s plesom in popivanjem. Le nekateri bolj resni so prišli tudi v cerkev, kjer so zvečer bile zahvalne pobožnosti za konec leta. (r+r)

Štandrez

V skladu s časom in z novimi pogoji življenja smo tudi v naši vasi vpeljali večerne maše, kadar je to potrebno. Tako smo letos imeli večerno sv. mašo cel advent. Torej večernice, namesto zornic. Udeležba je bila prav lepa. Advent smo zaključili z adventno spovedjo na viljo, to je zadnjo nedeljo adventa. Kot poseben pridigar in spovednik je prišel msgr. Močnik. Udeležba pri spovedi je bila kar zadovoljiva.

Za praznike smo pripravili okusne salsice, preproste sicer, v narodnem slogu, a res prisrčne. Obisk sv. maše je bil med prazniki prav tolažilen, posebno moških je bilo veliko; zdelo se je, da smo kakor v starih časih, ko so tudi moški vedeli, da so kristjani. Zakaj bi ne bilo tako vsako nedeljo in ne samo ob praznikih? Ob navadnih nedeljah res ni jaslic v cerkvi, zato pa bo ostala še naprej nova razsvetljava, ki smo jo napeljali za praznik našega farnega patrona sv. Andreja. Štandrezči, vsako nedeljo bodite tako krščanski kot ste bili za božične praznike, pa vas bomo vsi veselili.

Povejmo še to, da imamo več bolnikov doma in v bolnišnicah. Bog jim v novem letu vrni zdravja!

KMETSKO DELAVSKA ZVEZA iz Števerjana vabi svoje člane na občni zbor, ki se bo vršil v nedeljo 7. januarja ob 4. popoldne v dvorani na Križišču.

Na praznik sv. Treh kraljev priredi Mar. družba v ul. Risorta, 3

igro

BETLEHEMSKA ZVEZDICA

★

Pričetek ob 17.30 — Vabljeni!

DAROVI

Za Marijanišče: Ob Miklavžu S. N., Opčine 2.000; Erminija Kalc ob smrti Marije Sosič in Jožefe Sosič za zavod 2.000; Marica Lutessa ob obletnici smrti Rožke Perot 2.000; ob Miklavžu za revne otroke J. P., Opčine 5.000; M. G., Dolina 1.000; K. S., Opčine 400; bivši gojencec, Trst 1.500 lir. — Vsem dobrotnikom Bog povrni!

Za Marljini dom v Rojanu: Marija Fortno 10.000; Ivanka Carini v spomin staršev 1.000; J. U. 1.000; G. V. 5.000; St. 80.000; N. D. 30.000; L. Natlačen 1.000; Jože Pščanec 2.000; G. A. 2.000; A. V. 1.500 lir. — Bog plačaj!

Za Katoliški dom: N. N., Peč 1.000; Ce Jožef 500; Slogar Terezija 500; Hvala Olg 200; Kralj Fani 300; Uršič Marija 1.000; Orel Marija 1.000; Munih Kati 1.000; družina Zgavec 1.000; Pocarini Alojzija 1.000; N. N. 1.000; Koshuta (II. nabirka) 5.500; Česnik Albin, Toronto 6.000; N. N. 2.000; Družbenica 10.000; Anton Črnigoj, Tržič 5.000; dr. Leopold Humar, U.S.A. 12.200; Humar Alojzija 1.8000; Humar Ivana 1.000; N. N., Gorica 5.000; N. N. 1.000; Platiš, Marica 2.000; Družbenica 10.000; I. H. 2.000; K. H. 2.000; M. K. 1.000; Doles Fortuna 2.000 lir.

Za Mladinski dom v ul. Scorcola: gđc. M. J. 25.000; gđc. Jarc Otilija 10.000; N. N. 5.000; ga Kasič Vidi Ivanka 5.000; dr. S. M. 1.000; gđc. Srebot Fani 500 lir. Vsem naj Bog povrne!

OGLASI

Za vsak ram višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osemtrnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiskarna tiskarna Budin v Gorici

VELIKA RAZPRODAJA PO ZNIŽANIH CENAH

vsega zimskega blaga 1961-62 pri

PITASSI

GORICA - CORSO VERDI, 92

OGLEJTE SI NEKAJ NASIH CEN ZA

MOSKE	ZENSKE	OTROKE
Plasči . . . . . L 8.900	Plasči . . . . . L 8.500	Plasči . . . . . L 4.900
Obleke . . . . . L 8.500	Obleke . . . . . L 2.500	Obleke . . . . . L 3.800
Hlače . . . . . L 1.000	Dvodielne obleke . . . . . L 4.700	Jope . . . . . L 2.500
Jope . . . . . L 3.900	Krila . . . . . L 1.000	Hlače . . . . . L 580
Srajce . . . . . L 950		

VELIKA ZALOGA NAYLON, LILION

DEŽNIH PLAŠČEV PO 3.900 LIR

— — — VSAK NAKUP — PRIHRANEK — — —